

ת"פ 39924/02/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד גבור, אחמד גבור

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 39924-02-14
19 מרץ 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1..מוחמד גבור

2..אחמד גבור

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשמים - בעצמם ובא כוחו עו"ד - הרצל סמילה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ב-2.3.15 התקיימו טיעונים לעונש, במהלכם ביקש הסניגור להגיש מסמכים לאימות טענתו כי העסיק נהג שמחזיק רישיון הובלת בלוני גז כדין. התובעת התנגדה להגשת אותו מסמך, בטענה שלא רלבנטי לנאשם. הנאשם טען שהוא עצמו לא עובד כנהג ולכן העסיק האחר והסניגור הודיע שמעונין להציג המסמך כדי להעיד כי פעולתו לא היתה בלתי חוקית באופן ניהול החברה.

המסמכים הוגשו נ/4, בהסתייגות שהעלתה התביעה בענין הרלבנטיות שטענה, בין היתר, כי הם לא רלבנטיים למועד העבירה, אלא מאוחרים למועד העבירות. בשונה מכך לגבי מסמך נוסף משנת 2010 שמראה ההתקשרות החוזית. הנאשם טען כי באופן אוטומטי הוא מחדש את רישיון ההובלה לנהגים שלהם שהיה להם רישיון להוביל בלוני גז, דהיינו, נטען שהרישיון מתחדש אוטומטית. בית המשפט בירר אם בידו רשיונות מוביל למועד ביצוע העבירות וטען שאין לו, אך אם צריך, הוא יגיש בקשה לקבלת אורכה לצורך הגשתם לכל תקופה שהתביעה תבקש. בעקבות זאת השיב הסניגור כי נמצא המסמכים תוך יומיים שלושה.

כמו כן, ביקש הסניגור להגיש מסמכים רלבנטיים לגבי הקמת החברה החדשה שהוקמה על פי עדות הנאשם, למטרה של החזקה של חומרי בנין, כדי להראות שהפיק לקח מהאירוע.

עמוד 1

לאור כל האמור, הוצאתי החלטה בהתאם ב- 2.3.15 והוספתי וצינתי כי בשל יציאתי לחופשת שבתון, גזר הדין ינתן ב- 12.3.15 שעה 8:30 ביושבי כבית משפט תורן באשקלון. הדיון נדחה עקב עומס בתורנות, בהנחית סגנית הנשיא, להיום.

בטרם כתיבת גזר הדין בחנתי במחשב כדי לברר אם הוגשו מסמכים כלשהם וגיליתי שלא הוגשו מסמכים ולכן, סברתי כי הסניגור חוזר בו מעתירתו.

מתברר כי רק היום מסר לידי התובע תצהיר של מי שעבד כנהג שכיר בחברה שהוקמה על ידי נאשם 1, בין השנים 2012-2014 וכי קיבל רישיון הובלת גז. כמו כן, מבקש הסניגור להעיד עד כלשהו לטיעונים לעונש שלא התייב היום.

למותר לציין, כי מי שחתם על התצהיר אותו מבקש להגיש, לא התייב, למרות שהתובע בנסיבות אלה מבקש לחקור אותו נגדי.

לאור כל האמור, אינני מוצאת כל הצדקה לדחות להמשך טיעונים לעונש ומתן גזר דין, שכן החלטתי היתה ברורה, ולא מצאתי שמדובר בטענות שהן מהותיות.

מקובל על בית המשפט כי כטענת הסניגור, המחדל העיקרי של נאשם 1 היה באופן שאחסן מיכלי הגז, מבלי שמצא מקום חליפי לניהול המחסן. מקובל על בית המשפט שניהל חברה שהקים לצורך זאת תוך ששילם המיסים כנדרש והוציא רשיונות.

בית המשפט מתייחס אך ורק להודאות של הנאשמים בעובדות כתב האישום בנסיבות שתוארו לעיל.

לאור כל האמור, יגזר דינם היום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

החלטה

בית המשפט מבהיר כי הפרוטוקול מיום 159.14 התייחס לנאשם 1, אף שליד הכרעת הדין לא צוין זאת והפרוטוקול מיום 7.7.14 מתייחס לנאשם 2, אף שבהכרעת הדין לא צוין זאת.

עמוד 2

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופט בכירה

גזר דין

גפ"מ (גז פחמימני מעובה) הינו מקור אנרגיה המאופיינת על ידי תכונת ההתלקחות וכאשר תכונה זו יוצאת משליטה, עוצמת פיצוץ של קילוגרם ממנו, שקול לפיצוץ 2.5 קילוגרם חומר נפץ. לגז כוח התפשטות החודר לכל פינות חלל העומד לרשותו. על פי החוק, גז דחוס ייחשב כרעל ומכאן חומר מסוכן.

לגבי הנאשם 1, מוחמד גבור:

הוא הודה והורשע ב-3 אישומים כמפורט:

במועדים הרלוונטיים הנאשם קנה מיכלי גפ"מ בגודל 48 ק"ג, הביאם למחסן ופיצל את תכולת המיכל הגדול ל-4 מיכלים של 12 ק"ג, תוך שעושה שימוש במתקן מאולתר שבנה בעצמו. הוא העמיד את המיכל הגדול הפוך, ובאמצעות המתקן המאולתר, מילא המיכלים הקטנים עד שהגיע לקיבולת הרצויה.

הוא נהג לפרסם את מרכולתו ושירותיו לקהל באמצעות כרטיסי ביקור.

הוא לא הפריד בין מיכלי גז ריקים למלאים, החזיק במיכלים מעורמים אחד על השני באופן שיש חשש לפגיעה בשסתום, העלול לגרום לדליפה. הוא לא החזיק במטפים, גלאי אש ומערכת התזת מים. החזיק במיכלים ללא היתר הרשות המקומית וללא אישור מכבי אש.

ומשרד התשתיות. הוא החזיק במיכלים בסמוך לעורקי תחבורה ראשיים בהם יש תנועה של כלי רכב, תוך סיכון המשתמשים בדרך.

באישום הראשון ת"פ 25646-05-13 - ב-4 באוגוסט 2010 בשעה 07:50 לערך, החזיק במחסן 75 מיכלי גז (גפ"מ) גדולים ו-54 מיכלי גפ"מ קטנים, מבלי שנקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחומר הלקיח. כמו כן, החזיק במסגרת עיסוקו כספק, בלוני גז פיראטיים במשאית וולבו, בה 7 מיכלי גפ"מ גדולים. במעשיו עשה מעשה בחומר לקיח בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום חבלה, ולא נקט באמצעי זהירות נאותה מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחומר.

כמו כן הורשע בכך שבמהלך 6 שנים לפי כן, עובר ל-30.10.12, במסגרת עיסוקו הנ"ל, מכר ללקוחות מיכלי גפ"מ אותם מילא במחסן באמצעות המתקן המאולתר, ואף התקין את המיכלים בבית הלקוחות, תוך שימוש פחזני בחומר דליק-

2 עבירות של שימוש פחזני בחומר דליק ועבירה של איסור עיסוק ללא רישיון.

בת"פ 39924-02-14 - נאשם 1, הינו הבעלים והמנהל של חברת 'איבן גבור 2000 בע"מ' לעבודות עפר, וכן עסק בשיווק והפצת בלוני גז כסוכן שטח של חברת 'חורה גז בע"מ', אך מעולם לא החזיק ברישיון או היתר להחזיק מיכלי גז"מ במחסן.

ב-12.2.14 בשעה 08:00 לערך, בנו, נאשם 2, החזיק במחסן 133 מיכלי גז"מ קטנים ו-34 מיכלי גז"מ גדולים מבלי שנקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחומר הלקיח. כמו כן החזיק במשקל ומתקן למילוי גז, ויחד עם נאשם 2, החזיק משאית סגורה ובה 103 מיכלי גז"מ קטנים ו-18 מיכלי גז"מ גדולים, מתוך המספר המוזכר לעיל, כאשר חלקם במצב שכיבה במושב האחורי של הרכב, בניגוד לסטנדרט הבטיחות הנדרש - **עבירות של סיוע לשימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון.**

לגבי נאשם 2, אחמד גבור:

בת"פ 39924-02-14 - יחד עם נאשם 1, שהוא אביו, החזיק במחסן 133 מיכלי גז"מ קטנים ו-34 מיכלי גז"מ גדולים מבלי שנקט אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בחומר הלקיח. במסגרת עיסוקם כספקי בלוני גז פיראטיים, החזיקו במחסן שאינו עונה אחר דרישת התקנות, במשקל ומתקן למילוי גז, ובתוך משאית סגורה, החזיק 103 מיכלי גז"מ קטנים ו-13 גדולים, מתוך הסכום המצויין לעיל, כאשר חלקם במצב שכיבה וזאת בניגוד לסטנדרט הבטיחות הנדרש. את המיכלים הוא רכש מאחר, שזהותו לא ידועה, והובילם למחסן ברכב הסגור האמור, מבלי שהיה מאוורר, וללא אמצעי כיבוי מתאימים באופן שלגז הכלוא אין אפשרות להתנקז, דבר העלול להגביר את עוצמת הפיצוץ אם יתרחש. הוא עשה שימוש בחומר הלקיח בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה לסכן חיי אדם מבלי לנקוט אמצעי זהירות נאותים מפני הסכנה המסתברת וללא רישיונות והיתר - **עבירות של שימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון.**

בת"פ 18879-05-14 - ב-16.3.14 שוחרר הנאשם 2 על ידי ביהמ"ש בתנאי מעצר בית מלא, בבית 96, שכונה 25, ברהט. למרות זאת, ב-26.4.14, סמוך לחצות, נתפס מבלה עם חברים בתל אביב תוך הפרת הוראה חוקית.

בשל הערך החברתי המוגן, דהיינו הצורך להגן על שלום הציבור, נחקק חוק הגז שנועד לפקח על אופן אחסנת המיכלים, מילויים, האופן בו משווק הגז, וכיוצא בזה דרישות, שכולן נועדו להגן על התושבים מהסיכון הפוטנציאלי הגלום בעיסוק ובהחזקת בלוני גז, בשל היותו חומר הנוטה להתלקחות ולפיצוץ ואשר יש בו לסכן חיי אדם. הותקנו תקנות ספציפיות הקובעות כי רק ספקים מורשים, שעברו הכשרה מתאימה, רשאים לעסוק באחסון והובלה של הגז"מ על פי הדרישות שנקבעו.

אחסון בלוני הגז, באזור מגורים וברכב בתנאים לא תנאים ובדרכים ציבוריות, מסכן את כל מי שנמצא בסביבתו, ואת הנוסעים בכלי הרכב הסמוכים לרכב המוביל הגז"מ.

נאשם 1, עסק כאמור כעיסוק עיקרי, באספקת גז באופן פיראטי תקופה ארוכה, במשך 6 שנים, ללא רישיון.

נתקבלו תסקירים לגבי שניהם:

לגבי נאשם 1 צוין כי הוא בן 72, נולד וגדל בארץ, לא למד, והשתלב מגיל צעיר בעבודה כרועה צאן ובתחום החקלאות. תחילה עבד כפועל ובהמשך כמנהל וכנהג משאית. לדבריו התנדב למשמר האזרחי ולצה"ל במלחמת יוה"כ. ב 1977 החל לעבוד כעצמאי בשיווק חומרי בניין. על רקע סכסוך כספי עם בנו נפרדו והפכו ליריבים עסקיים. משנת 1980 עובד בתחום הגז תחילה כסוכן וקיבל אישור להובלת גז. האופן שמתאר עצמו אינו עולה בקנה אחד עם עברו הפלילי שהתיישן ולכן לא הוגש.

הנאשם מתקשה להודות בחלק מן העבירות וטוען כי לא ידע מה בנו עושה או כי לא ידע החוק והוא ניסה להעביר האחריות לגורמים אחרים, לבטא חוסר הבנה או ידיעה ומצוקה כלכלית קשה. הם התרשמו כי התייחסותו לעבירות עומדת בפער לנטייתו להציג עצמו כאדם אחראי המגיע להישגים.

הם התרשמו כי הוא מתקשה לבחון התנהלותו ומתבצר בתיאור אידיאלי תוך מסירת מידע סלקטיבי ומצומצם. הם מעריכים כי התנהלותו הונעה מתוך מטרה להשגת רווחים כלכליים מהירה בהתאם לנטייתו לפרוץ גבולות כשהתנאים מאפשרים זאת. הואיל ואינו מכיר בכך ובצורך טיפולי הם נמנעים מהמלצה טיפולית אך בשל גילו ממליצים על מאסר בעבודות שרות, קנס והתחייבות.

באשר לנאשם 2- הוא בן 20, נשוי מזה חודשיים, עובד בחברת איבן גאבר 2000 בע"מ כמלגזן. סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, שלל בעיות כלשהן. טוען כי באותה תקופה עבד בעסק המשפחתי ובשל נישואיו תיאר לחץ כלכלי ולכן פנה לאדם שמכיר כדי לעבוד עימו בתחום הגז. טוען כי לא היה מודע לתקנות בתחום הגז ולסכנות והתרשמו כי התנהלותו מונעת מרצון להשיג רווחים כלכליים מהירים וקלים וקושי לבחון בחירותיו ודרכי ההתמודדות בהן בוחר. הוא התקשה להפעיל שיקול דעת אודות התנהלותו וטוען שלא הבין כי היה במעצר בית מלא.

הם התרשמו כי הוא עסוק בחלקים המתפקדים בהתנהלותו ומתקשה לערוך התבוננות על הדפוסים המכשילים ובחירותיו השגויות וכי להשגת מטרותיו מוכן להגמיש גבולותיו הפנימיים ולפרוץ גבולות חיצוניים תוך קושי להפעיל שיקול דעת באשר לסיכונים האפשריים באופן בו מתנהל. כמו כן הוא נוטה לגונן על אביו מהשלכות ההליך הפלילי. למרות זאת לא התרשמו כי הוא בעל מערכת ערכים עבריינית מופנמת אלא כי התנהלותו על רקע גילו הצעיר, מאפייני אישיות ילדותיים, קושי לדחות סיפוקים, להפנים ולכבד גבולות החוק ונטייה לרצות האחר עם קושי לבחון באופן שקול, בוגר ואחראי את בחירותיו, התנהגותו והמחיר שמשלם. לכן הם ממליצים על מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס כספי.

באשר למתחם העונשי הראוי:

התביעה מפנה למתחם עונשי הנע בין 6 ל-12 חודשים, בגין מעשה פזיז, ולגבי איסור עיסוק בלבד, טוענים למתחם הנע בין 3 ל-6 חודשי מאסר. באשר להפרת הוראה חוקית, מפנה למתחם הנע בין מאסר מותנה עד 3 חודשי מאסר.

התובע מפנה לגזר הדין בת"פ 60838-01-13 של מותב זה, **מ'י נגד מוסי אל טורי**, בו קבעתי מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשים, ובנסיבות חמורות במיוחד, עד 3 שנים.

דינו של הנאשם נגזר באותו עניין במסגרת הסדר טיעון ל-15 חודשים בגין 6 אישומים שעובדותיהם זהות לאלו שבפני, כמפורט:

באישום ראשון-החזיק במחסן 114 מיכלי גפ"מ גדולים ו-31 קטנים, וברכב 19 מיכלים קטנים ו-2 גדולים;

באישום השני- החזיק במחסן 72 מיכלים גדולים ו-80 קטנים;

באישום השלישי-נהג ברכב ובו 15 מיכלים קטנים ו-2 גדולים ;

באישום רביעי-החזיק במחסן 9 מיכלים גדולים ו-29 קטנים, וברכב מספר לא ידוע של מיכלים קטנים וגדולים;

באישום חמישי-נהג במשאית סגורה תוך הובלת מיכלים גדולים וקטנים, וסה"כ 2,512 ק"ג גפ"מ;

באישום שישי- למרות ששוחרר ממעצר הפר התנאים בכך שיצא מביתו ועסק שוב בתחום אספקת הגז תוך שהחזיק ברכב סגור 3 מיכלי גז, שהכילו כל אחד 12 ק"ג, ומיכל אחד שהכיל 48 ק"ג- מספר עבירות של ביצוע מעשה פוזר ורשלני בחומר לקיח וניהול עסק ללא רישיון כשסה"כ החזיק במחסנים, בסמוך לביתו ברהט, כ-200 מיכלי גפ"מ גדולים ומעל 100 מיכלים קטנים, ובארבעה כלי רכב שונים, הוביל מעל 3,000 ק"ג גפ"מ, ללא אוורור כשחלק מהמיכלים בשכיבה.

באותו עניין הסכימה, כאמור, התביעה להחפיף המאסרים, בהתחשב בהודאתו, החיסכון בזמן שיפוטי, העובדה שבחר "לנקות שולחן", בשל נסיבותיו האישיות, והעובדה שמדובר במאסר ראשון אותו ישא, ולכן סברו כי יש מקום ל- 18 חודשי מאסר.

הסניגור הציג העובדה שלנאשם 8 ילדים, שניים מתוכם קטינים, לכן הסכימו להפחית התקופה ב- 3 חודשים, ולעתור ל- 15 חודשים במשותף. הסדר טיעון מקל לכל הדעות לאור המתחם שנקבע.

באותו עניין התביעה סברה שמדובר בהסדר מאוזן, המגלם את חומרת העבירות ונסיבותיו האישיות, אולם עתרו לקנס גבוה לאור העובדה שביצע העבירות במהלך השנים 2010 - 2013 ובחר בדרך זו כעיסוק ומקור פרנסה עיקרי והמשיך בכך גם לאחר ששוחרר בתנאי מעצר בית.

באשר לרישיון הנהיגה, הואיל וביצע העבירות אגב שימוש ברכב עתר התובע לפסילה בפועל ופסילה מותנית. בסופו של יום בנוסף ל-15 חודשי המאסר, נדון לקנס בסך 10,000 ₪, מאסרים מותנים, התחייבות בסך 20,000 ₪, ופסילה למשך 12 חודשים.

ברע"פ 25432-04-13 (חיפה) אובק גז בע"מ ויעקב גבאי נ' מדינת ישראל המערערים הורשעו בעבירות של מילוי והובלה של מיכלי גז, 104 עבירות של מילוי מיכלי גז, וכן הורשעו בעבירות בניגוד לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים והושת עליהם קנס בסך של 50,000 ₪ ועל המערער עונש של מאסר מותנה של 3 חודשים.

נטען כי בשנת 2012 חל שינוי במדיניות התביעה. בעבר התייחסו למספר אירועים כאל עבירה אחת ולא כאל מספר עבירות כפי שנעשה באותו מקרה ורק בשל כך התקבל הערעור והתייחסו לכל העבירות כאל עבירה אחת שדינה הקנס המירבי שהיה נהוג באותה עת בסך של 2800 ₪.

בת.פ. 37089-09-13 (תל-אביב) בהסכמה נגזר דינו של הנאשם ל- 11 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס וכלי הרכב

חולטו וזאת ב- 4 אישומים שעניינם הפרת הוראה חוקית ומעשי פזיזות ורשלנות בהתיחס לעיסוק בשינוע מיכלי גז בניגוד לחוק.

בת.פ. 1543-09-11, **מדינת ישראל נ' גורזאת**: שני אישומים, האחד כלל 3 אישומים, בכל אישום שתי עבירות: שימוש פחזני בחומר דליק וניהול עסק ללא רישיון. האישום השני יחס לו עבירה של הכשלת שוטר. הצדדים גיבשו הסדר שלא כלל הסכמה עונשית. התסקיר הצביע על אדם המנהל אורח חיים בעייתי, המבטא עמדה קורבנית, מיתמם, בעל אישיות ילדותית הרסנית ולמרות זאת המליצו על מאסר בעבודות שירות. התביעה עתרה למאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה ארוכה. בית המשפט התייחס אף הוא לשינוי במדיניות הענישה וכי ראוי כי מעשים חמורים אלה יובילו לענישה מחמירה, אך סבר כי לא ראוי ששינוי במדיניות הענישה תעשה בבת אחת, ללא אזהרה מוקדמת ותכלול עונש חמור בהרבה. ביהמ"ש סבר שדרך הביניים היא הנכונה והראויה באופן ששינוי במדיניות הענישה תהיה מתונה ומידתית ולא במעבר חד - ולכן הסתפק במאסר של 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר מותנה של 8 חודשים וקנס כספי בסך של 2500 ₪.

בת.פ. 24476-01-12 (תל-אביב) 4 אישומים, בשתי עבירות של רשלנות בחומר דליק, עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב ושתי עבירות של איסור עיסוק ללא רישיון. בית המשפט התייחס אף הוא לשינוי במדיניות הענישה שבעבר היה קנס מינהלי בלבד אל מול מאסר בפועל לתקופה ארוכה. בסופו של יום גזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 4000 ₪.

בת.פ. 16377-07-11 (ירושלים), **מדינת ישראל נ' עבד אלרחמן**, הנאשם הורשע על פי הודאתו בשימוש פחזני בחומר דליק: 5 מיכלי גפ"מ, שניים במשקל של 48 ק"ג כל אחד ו- 3 במשקל של 12 ק"ג, בתוך משאית סגורה, ללא אוורור, או מערכת כיבוי אש, או הקפדה על תקינות ושלמות המיכלים. המדינה עתרה ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וטיעוני הנאשם היו פתוחים.

בית המשפט התייחס למתחם העונשי ההולם הנע בין מאסר מותנה לקנס משמעותי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. בית משפט הסתפק בחודשיים מאסר על תנאי, 150 שעות של"צ, וקנס בסך של 10,000 ₪.

אף שבעבר המדיניות הייתה מקלה, הרי עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות, בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה המשטרתית ועימה המדיניות העונשית.

התופעה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לחמורה והמחיר המשולם בגינה היה בחיי אדם. אין ספק, כי המדיניות שהייתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים.

הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת ערך החיים.

מדובר ללא ספק, בעבירות חמורות: הנאשמים שבפני החזיקו במיכלי גפ"מ, הן במחסן והן בכלי רכב, תוך שיצרו סכנה לפיצוץ, שאם היה מתרחש, היה קטלני וגורם למותם של רבים. למרבה המזל, מדובר בפוטנציאל שלא התממש, אך

בכך אין כדי להפחית מחומרת העבירות.

מדובר בעבירות שהמניע להם הוא כלכלי טהור.

מדובר בפעילות עסקית בלתי חוקית של נאשם 1, שנמשכה מספר שנים.

אפילו שלא הייתה לנאשמים כוונה לפגוע באנשים או לסכן חיים, ברור כי מי שעוסק בחומרים מסוכנים חייב לנקוט באמצעי זהירות ולא להסתפק ב"תפיסת הסמוך" שהיא אם כל חטאת. אדישות ועצימת העיניים יצרו סיכון לא רק להם עצמם ולעובדים עמם, אלא לכל מי שנמצא בסביבת בלוני הגז.

המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימאליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו.

בנסיבות אלה, בגין כל אחד מן האישומים, העונש הראוי הוא מאסר שינוע בין 6 - 12 חודשים יחד עם רכיבים הרתעתיים, ובעיקר קנסות גבוהים שיעבירו מסר כי מי שמסכן חיי אדם למען בצע כסף סופו שישלם מכיסו.

בשל עמדת התביעה בעניינו של מוסי אלטורי עתירתה היום למאסר לתקופה ארוכה שלא תפחת מ 30 חודשי מאסר לגבי הנאשם 1, נראית מופרכת לחלוטין.

הסניגור טוען, לגבי נאשם 1, כי מדובר בעבירה של סיוע ואיסור עיסוק כשהתקופה הארוכה של העיסוק הייתה בתקופה בה לא הייתה מדיניות מחמירה באכיפה. לטעמו עיקר חומרת האירוע הייתה באחסנה ובמילוי לגביהם כאמור סייע לבנו.

לדבריו, מדובר בשטח תפעולי ענק השייך לנאשם 1, ולחברה שהוקמה על פי חוק, והמחסן ממוקם בתוך אותו שטח.

בעלי הבית אינם גרים בשטח התפעולי ולא מדובר לטענתו במבני מגורים אלא בשטח המיועד לביצוע עבודות. הוא אף הציג צילומים של המקום שהינו מקום עבודה מסודר.

לדבריו, כיום החברה מחזיקה במתחם זה בחומרי בניין: בלוקים, חול, חצץ, מלט וכיוצא בזה.

הבתים שמעבר לשטח התפעולי לטענתו הם בתי הנאשמים.

הסנגור מפנה למתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נאשם 1, בן 72, עובד מגיל 16, נשוי ל-4 נשים ואב ל-30 ילדים, חלקם בגרו ועזבו את הבית. הסנגור המציא אישור לכך שמתוך 30 הילדים גרים בביתו 12, 8 מהם קטינים הלומדים בבית ספר. לטענת הסניגור אף לא אחד מהם מעורב בעבירות פליליות.

נאשם 1 לדבריו מוכר לרשויות הביטחון ולמשטרה כבורר ומשכין שלום. הוא אף הציג תעודה על כך. יש לו תעודות

הוקרה לא מעטות שקיבל מהמשטרה בעקבות סיוע לכוחות הביטחון.

משנת 1980 עוסק בעיקר בתחום שיווק מיכלי גז על פי אישורים ורישיונות ואפילו היו לו נהגים מתאימים. הבעיה העיקרית שלו כאמור לדבריו הינה האחסון. לדבריו, רק בשנים האחרונות משטרת ישראל החלה לאכוף עבירות רלוונטיות לאחסון שלא כדין של בלוני גז.

עד שנת 2010 עבד באופן מסודר, אך בעקבות השינוי במדיניות האכיפה הוא פנה למהנדס העיר ברהט כדי לבחון אם יש שטח קרקע מתאים לאחסון גז, אלא שהעניין טרם הוסדר.

הסניגור הציג לביהמ"ש מסמך מה-17.6.10 מעיריית רהט ובו המלצה להקצות קרקע באזור התעשייה לצורך העתקת העסק שלו. כמו כן, הציג רישיון רכב המעיד שהוא רשאי להוביל בלוני גז, וכן רישיון מוביל והיתר הובלה, כדי להראות שהוא השתדל לפעול באופן חוקי (נ/4). לדבריו, מזה שנים הפסיק לעבוד בכך עד שיקבל אישור מתאים ומחסן, ומזה שנתיים- שלש מתעסק רק בחברה החדשה למכירת חומרי בניין.

לטענתו, הוא משלם מסים בזמן, עומד בכל חובותיו למדינה, והכל השתנה בשל מדיניות האכיפה החדשה של משטרת ישראל באופן שלא הספיק לעכל זאת, בעוד לפני כן זו היתה פרנסתו העיקרית. הוא מבקש שביהמ"ש יסתפק לכן בעונש צופה פני עתיד בשל הנסיבות האמורות המהווים שיקולים לקולא.

לנאשם 2 רישום פלילי מה-5.6.11, מבימ"ש לנוער, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, גניבה וסיוע באיום, בגין נדון לצו מבחן לשישה חודשים, קנס, התחייבות ופסילה.

הוא יליד '94, והתחתן באוגוסט האחרון. אביו הכניס אותו לתחום. לטענת הסניגור, הוא הודה ולקח אחריות מלאה, ומבין את המשמעות. הסניגור מבקש שביהמ"ש יקח בחשבון את גילו הצעיר, ורצונו לחיות באופן נורמטיבי.

בשונה מעניינו של מוסי אל טורי הנ"ל, שלגביו היו 6 אישומים חמורים, במקרה שבפני מדובר בשלושה אישומים לגבי נאשם 1, כשבאחד מהם היה מסייע, דהיינו דינו מחצית העונש, ובאחר מדובר בניהול העסק תקופה ארוכה ללא רישיון כשבחלק מהתקופה מדיניות האכיפה הייתה שונה, וכך גם הענישה, ולנאשם 2 שני אישומים, אחד בגין הפרת הוראה חוקית ללא עבירה נלווית.

משכך, ובהתקיים נסיבות מקלות, מן הראוי להפחית מעונשו המוסכם של אל טורי ולא להחמירו כעתירת התביעה.

כאמור המתחם ינוע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בגין אישום שעניינו עשיית מעשה פזיז ורשלני בחומר לקיח ועיסוק ללא רישיון.

אף שיש במקרה שבפני כאמור שיקולים לקולא אין ביניהם שיקולי שיקום בהעדר המלצה טיפולית שיש בה לצמצם המסוכנות הנשקפת מהשניים, לכן אף הענישה תהיה ברף התחתון ולא תחרוג לקולא מהמתחם העונשי שנקבע על ידי.

לאור האמור אני מטילה על הנאשמים עונשים כדלקמן:

לנאשם 1 - בגין האישום הראשון של החזקת 75 מיכלי גפ"מ גדולים ו-54 מיכלי גפ"מ קטנים, והחזקת 7 מיכלי גפ"מ גדולים פיראטיים במשאית וולבו - עבירות של שימוש פחזני בחומר דליק- 6 חודשי מאסר; בגין ניהול העסק ללא רישיון כ-6 שנים - 3 חודשי מאסר במצטבר .

בגין האישום של סיוע לבנו בהחזקת 133 מיכלי גפ"מ קטנים ו-34 מיכלי גפ"מ גדולים במחסן והחזקת משקל ומתקן למילוי גז, וכן סיוע להחזיק במשאית סגורה 103 מיכלי גפ"מ קטנים ו-18 מיכלי גפ"מ גדולים-עבירות של סיוע לשימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון- 3 חודשי מאסר, שניים מתוכם בחופף ואחד במצטבר.

לגבי נאשם 2- בגין החזקת 133 מיכלי גפ"מ קטנים ו-34 מיכלי גפ"מ גדולים וכן משקל ומתקן למילוי גז, ובתוך משאית סגורה, החזקה של 103 מיכלי גפ"מ קטנים ו-13 גדולים, בניגוד לסטנדרט הבטיחות הנדרש והובלת המיכלים, אותם רכש מאחר, למחסן, ברכב סגור, באופן העלול להגביר את עוצמת הפיצוץ אם יתרחש- שימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית- 7 חודשי מאסר.

כמו כן מצאתי לגזור דינם לקנסות גבוהים, אולם באשר לבקשת התביעה לחילוט כלי הרכב -עליה להמציא מסמכי הבעלות ממשרד הרישוי, כולל עיקולים ושעבודים אם ישנם, וגובהם וכן הערכת שמאי באשר לשווי כלי הרכב- על מנת שיקבע מועד נפרד לדיון.

לאור האמור אני גוזרת על הנאשם 1 עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים בניכוי התקופה שהיה עצור.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן בה.
3. קנס בסך 10,000 ₪, או 200 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10 בחודש השני ממועד שחרורו מהמאסר שישא בתיק זה.
- אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
4. יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
- אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.

ואני גוזרת על נאשם 2 עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור.
עמוד 10

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

3. קנס בסך 8000 ₪, או 150 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10 בחודש השני למיום שחרורו ממאסר בתיק זה.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

6. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. לצורך זאת עליו להפקיד כבר עתה רישיונו במזכירות ביהמ"ש ומוסברת לו חומרת העבירה של נהיגה בהיותו פסול.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בניגוד לטענת הסניגור, בית המשפט אפשר לו לטעון באריכות רבה, הרבה יותר מטיעוני התביעה ואין לו מנדט על משך הזמן המוקצב לו לצורך זאת. אם לא הצטייד במסמכים אי לו אלא להלין על עצמו. אמנם ניסה כל העת להגיש מסמכים, דבר שיצר התנגדות מצד התביעה, אך למרות זאת הסכמתי שהמסמכים יוגשו ובהסתייגות שהביעה התביעה ואף הוספתי כי אם מעוניין להוסיף מסמכים נוספים, יעשה זאת בתוך 3 ימים.

בית משפט הבהיר באופן שלא משתמע לשתי פנים, כי ינתן גזר דין , ולא יהיו טיעונים לעונש נוספים, בשל יציאת מותב זה לחופשת שבתון.

טענת הסניגור הפתיעה לחלוטין את בית המשפט ואת התביעה שכן בהתאם להחלטתי אף כתב גזר הדין.

אולם, בהסכמת התביעה, אני מורה על **עיכוב המאסר בפועל** בלבד, למשך 45 יום, עד ליום 3.5.15.

הפיקדונות בסך של 10,000 ש"ח כל אחד, והערבויות שניתנו במ"ת יבטיחו התייצבותם לדיון בערעור, במידה ויוגש, וכן התייצבותם לנשיאה בעונש המאסר, אם יהיה בכך צורך.

כמו כן, אני מעכבת יציאתם מן הארץ, ולצורך זאת עליהם להפקיד דרכוניהם במזכירות בית המשפט.

עד להפקדת הדרכונים, ימצאו במשמורת משמר בתי המשפט.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הפריטים ששימשו לביצוע העבירות, יושמדו או יחולטו על פי ערכם.

פריטים שלא מוצגים, יושבו לבעלים על פי ערכם.

לגבי כלי הרכב, יהיה על התביעה להגיש בקשה מסודרת תוך 30 יום על מנת שיקבע מועד לדיון.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפנים משורת הדין, אתיר לנאשם 1 לנסוע לביתו על מנת להשיב את שני הדרכונים לא יאוחר משעה 14:00.

עד לשעה זו ימשיך להיות מעוכב בבית המשפט נאשם 2.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה